

de beer

Beer is bol en zacht.
Stien zoent zijn snoet
en streelt zijn vacht.

In bed praat ze met hem.
Beer luistert
naar Stiens lieve stem:

‘Weet jij waar de dag begint?’
Beer schudt zijn hoofd.
‘Op de plek waar de zon
avonturen verzint.’

de bal

De wereld is rond als een bal.
Schopte iemand hem
in het heelal?

Stien gooit haar bal en vangt
hem dan, ze smakt hem keihard
op de grond.

Gelukkig maar
dat op die bal
geen piepklein meisje stond!

het boek

Een hond die vliegt,
een kraai die praat,
een meisje dat door muren gaat.

Een stoel van sneeuw,
een huis dat zweeft,
een tafelpoot die leeft.

Een lieve leeuw,
een gouden vlecht,
een jongen die nooit vecht.

In een boek is alles echt.

de spiegel

'Ben ik mooi?' vraagt Stien.
Ze lacht
en laat haar tanden zien.

Ze kijkt boos en lief en raar
en legt tien knoopjes
in haar haar.

Haar neus duwt ze omhoog.
Ze wiebelt langzaam heen en weer
en knippert vlug vlug met één oog.

Stien doet alles wat ze wil,
maar de spiegel blijft heel stil.

